

Erlendsson (FP):

Jeg rettede et spørgsmål til ministeren om, hvornår man kunne skille sig af med det overflødige personale og derved få de effektive besparelser, som der her er tale om. Det fik jeg intet svar på.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Når man ikke får svar, er det ikke udtryk for uhøflighed, men når man taler om, at personalet skal frigøres, må det ske i den takt, som der er mulighed for at gøre det. Det er i øvrigt amtskommunerne, der har dette personale, og det er dem, der skal tage stilling dertil. Men når man samtidig har sagt, at dette personale må frigøres til andre områder, hr. Erlendsson nævnte f. eks. trafikken, så er der ikke tale om at frigøre dem, så er der tale om at overføre dem til noget andet, men jeg skal i øvrigt ikke pålægge amtskommunerne at gøre det. Det, der ligger i loven, er, at nu er man fri for generelle undersøgelser, og dermed skal man altså ikke have personale til generelle undersøgelser. Det andet må man selv overveje.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Der er udtrykkelig i ministerens fremsættelsestale gjort opmærksom på visse besparelser, som må glæde dette ting i forbindelse med den glæde, der i øvrigt er over, at tuberkulose sygdommen nu ikke betyder nogen almindelig fare for folkesundheden her. Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at jeg stiller ministeren dette spørgsmål. Men jeg forstår, at ministeren ikke er i stand til at besvare det.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg synes, vi er sluppet forbløffende let uden om den form for besparelse, som også betyder noget, selv om det måske er lidt vanskeligere at gøre op i kroner og øre, nemlig besparelsen i ærgrelse og tidsspilde for alle de mennesker, som har opfattet det som en ganske overflødig belastning at blive undersøgt en gang om året, og som nu altså slipper for det. Det synes jeg er en meget væsentlig del af den besparelse, der overhovedet kan være tale om, og det synes jeg jeg vil erindre hr. Erlendsson om, der tænker på den side af sagen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det er klart, hr. Erlendsson, at jeg kan ikke svare konkret på, hvornår personalet frigøres, men hvis personalet frigøres og ikke skal anvendes til andre områder, er der virkelig tale om en besparelse, og det er det, der peges på i lovforslaget. I lovforslaget tages der ikke stilling til, i hvilket omfang andre opgaver skal tages op.

Erlendsson (FP):

Må jeg så spørge ministeren, om det er meningen, at disse sygeplejersker og læger, der her kan være tale om, nu for eftertiden skal tage sig af profylaksen med hensyn til det andet område, jeg nævnte i min tale — det vil jeg ikke tro der kan være særlig stor sandsynlighed for — eller er det blot meningen, at de først skal trappes af, når de har nået aldersgrænsen?

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Den sidste del af spørgsmålet var vist ret overflødig. Det, det drejer sig om her, er at sige til amtskommunerne: nu skal I ikke foretage dette, og så må I selv tage stilling til, i hvilket omfang I har brug for personalet. Det er vel ikke sådan, at vi i enkeltheder skal lovgive for de andre folkevalgte her i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrkelse. (Statens seruminstitut).

(Lovforslag nr. 78. Fremsat 26/2 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henning Jensen (S):

Forslag til lov om ændring af lov om